

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 14Csp/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919204331
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Bičová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7919204331.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Dianou Bičovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Q. P., K.. X.X.XXXX, O. O. XXXX/X, XXX XX I., pr. zast. Mgr. Tomáš Čerepán, advokát so sídlom Štúrova 27, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie sumy 8.165,89 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti 5.435,63 Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e.**
- II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a.**
- III. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.9.2019 domáhal voči žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 8.165,89 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 8 165,89 Eur od 21.8.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 2.6.2015 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 3600,- Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 120,- Eur.

V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely toho zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.1.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk (uverejnené v Zbierke zákonov pod číslom 36/2004 Z. z.) viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi

písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezabavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise.

Žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 08.08.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.7.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 8.165,89 Eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 8.165,89 Eur. Žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.04.2018, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.08.2019. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.08.2019 do zaplatenia.

2. Žalobca k žalobe pripojil Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., výpis z bankomatky Quatro ku dňu 08.08.2019 (č.l. 10-23 spisu), Žiadosť o aktiváciu bankomatky Quatro (č.l. 24 - 27 spisu).

3. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na žalobcu. Tunajší súd uznesením č. k. 14Csp/160/2019-71 zo dňa 25.11.2019 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

4. Okresný súd Trebišov vydal v súlade s pôvodným návrhom žalobcu dňa 21.10.2019 platobný rozkaz, proti ktorému podal v zákonnej lehote vecne odôvodnený odpor žalovaný, preto súd uznesením sp. zn. 14Csp/160/2019 - 73 zo dňa 02.02.2020 platobný rozkaz zrušil. Žalovaný v odpore uviedol, že neuznáva pohľadávku v celom rozsahu čo dôvodu aj výšky, nakoľko predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, má nesprávne uvedenú výšku RPMN a veriteľ pri jej uzatváraní nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Zároveň vzniesol námietku premlčania.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 26.3.2020 uviedol, že v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06.10.2016 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

Z uvedeného je zrejmé, že výpoveď zmluvy spolu s výzvou na zaplatenie dlžného zostatku bola žalovanému odoslaná dňa 06.10.2016, pričom predmetná výzva bola žalovanému doručená dňa 23.10.2016 a lehota 10 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula dňa 02.11.2016. Od 03.11.2016 je žalovaný v omeškaní s jeho uhradením Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 OZ začala plynúť dňa 03.11.2016 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 26.09.2019 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby a uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premlčaný. Nárok žalobcu mal za dôvodný a preukázaný. Žalobca v predmetnom podaní zobral žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy vo výške 5435,63 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil žalobcovi časť nespotrebovaného súdneho poplatku. Žalobca si teda uplatnil už len rozdiel medzi sumou čerpaného úveru a sumou, ktorú žalovaný doposiaľ uhradil - suma čerpaného úveru 12.119,26 Eur mínus suma úhrad žalovaného 9.389,- Eur predstavuje istinu 2730,26 €.

6. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného

so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Na základe späťvzatia žaloby v časti súd postupom podľa ust. § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplatenie istiny 5.435,63 Eur s príslušenstvom v rozhodnutí vo veci samej zastavil. Súhlas žalovaného so späťvzatím súd nezisťoval, nakoľko k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, za ktorého stavu by na prípadný nesúhlas v súlade s ust. § 146 ods. 1 veta druhá CSP neprihliadal.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalovaného, právny zástupca žalobcu a žalobca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím sporu bez ich účasti. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Z predloženej žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro súd zistil, že dňa 26.5.2015 žalovaný podal Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, vydávanej VÚB, a.s., v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s., ktorá bola schválená dňa 02.06.2015.

V zmysle čl. XIII predmetnej Žiadosti/Zmluvy, zmluvné strany vyhlasujú, že prijatím a schválením žiadosti zo strany Banky sa táto Žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., vydávanej v spolupráci s CFH a zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou medzi klientom a Bankou v zmysle všeobecných záväzných právnych predpisov.

V časti I. Žiadosti/Zmluvy sú uvedené osobné údaje žalovaného. V časti III. Žiadosti/Zmluvy je uvedená výška úverového rámca 3.600,- Eur, štandardná mesačná splátka 120,- Eur a štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 22,80 % p. a., RPMN vo výške 24,01 %. Deň splatnosti Štandardnej/Povinnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci.

11. Z predložených výpisov z Bankomatky Quatro je zrejmé, že ku dňu 8.8.2019 bola štandardná úroková sadzba 1,90 % p.m., 22,80 % ročne. Sankčná úroková sadzba predstavovala 5 % ročne. Výška splátky predstavovala 120,- Eur, úverový rámec 3.600,- Eur. Konečný stav k 31.07.2019 predstavoval - 8165,89 Eur. Z predložených výpisov za zúčtovacie obdobie od 13.6.2015 do 31.07.2019 vyplýva prehľad jednotlivých transakcií, dátum ich zúčtovania, popis jednotlivých operácií s uvedením, či sa jedná o debetnú alebo kreditnú transakciu. Z jednotlivých výpisov súd zistil, že žalovaný v zúčtovacom období od 13.6.2015 do 31.7.2019 čerpal úver formou výberov z bankomatu v rôznych nepravidelných sumách, posledný výber uskutočnil dňa 18.5.2016 vo výške 48,- Eur a poslednú splátku uhradil dňa 17.5.2016 vo výške 120,- Eur. Z výpisov je zrejmé, že žalovaný za obdobie od 13.6.2015 do 31.07.2019 zaplatil celkovo sumu 9.389,- Eur. Za obdobie od posledného výberu, t. j. 18.5.2016 právny predchodca žalobcu preukázateľne účtoval na kartovom účte len náklady na vymáhania do okamžitej splatnosti, poplatky za správu kartového úveru, úhrady, štandardné úroky, sankčné úroky a spracovateľné poplatky.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 02.9.2016 (č.l. 102 spisu) bol žalovaný upozornený na nedoplatok na kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXX na splátkach vo výške 360,- Eur a bol vyzvaný na ich bezodkladné uhradenie.

13. Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.10.2016 (č.l. 100 spisu) Consumer Finance Holding a.s. oznámil žalovanému, že dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom ku dňu 06.10.2016 dlžná čiastka bola vo výške 4.108,73 Eur.

14. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Zmluvný vzťah strán sporu založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Uzavretú úverovú zmluvu teda súd

posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

28. Na námietku premlčania vznesenú žalovaným súd pristúpil k skúmaniu, či je táto námietka dôvodná. Keďže v konaní nebolo sporné, že v danom prípade má právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným povahu spotrebiteľského právneho vzťahu, súd premlčanie posúdil v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

29. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom k tomu, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky bezdôvodného obohatenia, škody, zostatku dlžnej sumy a podobne (viď napr. R 29/1983).

30. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka sa pri uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka vychádza pri určení začiatku plynutia premlčacej doby zo splatnosti neuhradenej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný bol v omeškani už s úhradou splátky splatnej ku dňu 15.6.2016, 15.7.2016, 15.8.2016, 15.9.2016, preto právny predchodca žalobcu úver zosplatal ku dňu 06.10.2016 a od žalovaného požadoval úhradu celej dlžnej sumy.

31. Pri posúdení začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné mať na zreteli ustanovenie § 103 druhá veta, ktoré neviaže začiatok premlčacej doby na dátum predčasnej splatnosti ani na neskorší dátum, ani na dátum poslednej z neuhradených splátok pred vyhlásením predčasnej splatnosti, ale na dátum zročnosti tej nespĺnenej splátky, pre ktorej nezaplatenie sa stal zročný celý dlh. V danom prípade žalobca pohľadávku zosplatal dňa 06.10.2016, teda 3 mesiace po splatnosti splátky splatnej dňa 15.6.2016. Premlčacia doba podľa názoru súdu začala plynúť najneskôr dňa 16.6.2016 a uplynula dňa 16.6.2019. Pokiaľ žalobca podal žalobu dňa 26.9.2019, žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

32. Na základe žalovaným vznesenej námietky premlčania je nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny premlčaný a v dôsledku premlčania súd nemohol žalobcovi priznať uplatnený nárok ani jeho príslušenstvo, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

33. Vzhľadom na úspešne vznesenú námietku premlčania súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa posudzovaním predmetnej zmluvy z pohľadu, či má všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže nárok žalobcu je premlčaný.

34. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu k veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Žalobca zobral žalobu v časti 5.435,63 Eur s príslušenstvom bez odôvodnenia späť, čo predstavuje úspech žalovaného a následné zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti spôsobilo, že žalovaný bol voči žalobcovi úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.